

over det kontante indskud. Det svarer selvfølgelig til genvundne afskrivninger andre steder, men ej heller det er sådan særlig lysteligt for dem, der har investeret her.

Venstre er begrænset begejstret for forslaget, som det nu er udformet, og mener, at der bør tales meget om det i Skatteudvalget, og at der selvfølgelig skal gennemføres en reform, når et flertal i Erhvervsudvalget har pålagt det, men det er så ikke sikkert, at den får fuldstændig samme udseende som her i forslaget. Men fremsættes skulle det jo, og behandles skal det.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er bare for at få klarhed over hr. Oxdams melding til Folketinget i dag. Kan Venstre stemme for forslaget, som det ligger her, eller er det en betingelse for Venstre for at stemme for det, at det ændres?

(Kort bemærkning).

Erling Oxdam (V):

Jeg har nu aldrig hørt, at man allerede ved førstebehandlingen af et lovforslag skal sige, om man vil stemme for et foreliggende lovforslag ud fra kravet »take it or leave it«.

Jeg har netop sagt, at der er ting, som vi kan lide, og ting, som vi ikke kan lide, og i Skatteudvalget må der så forhandles, og der kan stilles ændringsforslag. Hvilke ændringsforslag der vil blive foreslået, er jeg ikke bemyndiget til at stå og sige her ved førstebehandlingen, men det er jo netop det, man har udvalgsbehandlingen til, så hr. Aaen må styre sin nysgerrighed, til vi får behandlet forslaget dér.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Når det er interessant at få det frem ved førstebehandlingen, er det jo, fordi dette lovforslag er fremkommet gennem et, synes jeg, ganske umage samarbejde mellem højresiden og SF, hvor højresiden antydigt går efter at få genoplivet den gamle anpartsfidus og ønsker at få det oplødt endnu mere. Det er jo også det, der ligger i hr. Erling Oxdams udtalelser.

Derfor synes jeg, det er interessant at få at vide, om det er noget, man vil gå ufravigeligt efter, om ikke andet.

Nu må SF jo tage stilling for sig selv og tale for sig selv, men jeg har forstået det sådan, at SF's betingelse er, at det her ikke vil blive oplødt mere, end det er i øjeblikket, og derfor

kan vi lige så godt her ved førstebehandlingen få den interessante diskussion og ikke et eller andet mummespil, hvor vi først ved andenbehandlingen ved mere klart, hvad det her går ud på.

(Kort bemærkning).

Erling Oxdam (V):

Det er klart, at i det omfang der foreligger momenter af en aftale mellem de partier, der har indstillet til regeringen, at der fremsættes et lovforslag, skal den holdes, og i det omfang SF har de og de forudsætninger for lovforslaget, så skal de også overholdes. Men det kan stadig væk ikke afholde mig fra at sige, at der meget vel i udvalget kan blive foreslået tekniske ændringer, måske endda forbedringer, som man altså skal være enige om blandt de forslagsstillere, der er.

Kai Dige Bach (KF):

Jeg vil egentlig helst starte med at glemme det af ministeren fremsatte lovforslag og bede ham om for en kort stund at gøre det samme.

Når jeg foreslår det, er det, fordi jeg stadig håber, at der er tale om en grundlæggende misforståelse. Lovforslaget må simpelt hen være udarbejdet på et forkert grundlag.

Jeg vil gerne bede ministeren om at hæve sig op over alle de tekniske barrikader og hensynet til skatteteknikken, og tænke på det gode formål: at holde liv i og gerne fremme småskibsfarten.

Det Konservative Folkeparti beder ikke ministeren om en mulighed for at omgå de gældende skatteregler eller at opvække de anpartscirkus, der tidligere har været. Vi ønsker ikke en statsfinansieret skibsproduktion. Vi beder heller ikke ministeren om en mulighed for at lave underskudsgivende og overflødig skibsfart.

Vores ønske er meget enkelt: Vi ønsker, at vort land med stolte skibsfartstraditioner skal kunne føre dem videre. Vi ønsker i det mindste at kunne bevare den småskibsfart, vi har tilbage, ved at tilføje nogle få nye eller nyere skibe til de eksisterende, så flådens gennemsnitsalder på snart 25 år ikke kun vokser. At vi så samtidig kan styrke en miljørigtig transportform, er en glædelig sidegevinst, som vi meget gerne tager med.

Vi erkender nødtvungent, at vores ønske desværre ikke i øjeblikket ser ud til at kunne lade sig gøre uden regeringens velvilje og forståelse. Ministeren bærer derfor i denne sam-